

खबरपत्रिका

नेकपा ब्यूँताउने बहस : कति सम्भव ?

नेपाली राजनीतिमा पुनः वाम एकताको बहस सुरु भएको छ। राजनीतिमा विभिन्न खेमामा विभाजित वाम घटकहरूबीच फेरि नेकपा ब्यूँताएर वाम एकता गर्ने बहस सुरु भएको हो। नेपालका कम्युनिष्ट पार्टीहरू विचको एकताको बहस बेला बेलामा आउँने गर्दछ। यो पटक पनि पुरानै नेकपा ब्यूँताउने चर्चा सुरु भएको छ। केही समयदेखि वृहत लोकतान्त्रिक वाम एकताको प्रसँग चलिरहेको छ। एमाले, समाजवादी र अन्य साना दलहरूको एकतासँगै माओवादी समेतलाई मिलाएर लैजाने प्रयासमा लागेका बामदेव गौतम थाकेपछि नेकपा एकीकृत समाजवादी (नेकपा एस) का अध्यक्ष माधवकुमार नेपालले जागर चलाएका छन्। नेपालले नेकपा ब्यूँताउन प्रस्ताव अधि सारेसँगै वाम घटकहरूमा फेरि एकताको बहसले ठाउँ पाएको हो। पार्टी नेताहरूले एकपट्टि अर्को गर्दै पार्टी छाइन थालेपछि अध्यक्ष नेपालले नेकपा ब्यूँताउने प्रस्ताव अधि सारेको कतिपयको टिप्पणी छ। पछिलो समय पार्टी नेतृत्वसँग असन्तुष्टि जनाउँदै नेकपा एसका नेताहरू पूर्वपार्टी नेकपा एमालेमै फकिने क्रम बढेपछि अध्यक्ष नेपालले नेकपा ब्यूँताउने प्रस्ताव अधि सारेको धरैको आंकलन छ।

राजनैतिक दलहरूप्रतिको वितृष्णाका स्वरहरू मौलाउँदै गएको बेला मुलुकका केही नयाँ र पुराना वामदलहरू बीच एकताको सन्देश आउँनु आफैमा रास्तो पक्ष हो, तर एकता वास्तविकतामा आधारित हुन्मन्दा कतै चर्चै चर्चामै मात्र सिभित हुने त होइन भन्नेहरू पनि कम छैनन्। यसले नेपालका वाम विचार राख्ने दलहरू विचको सहकार्यताले सार्थकता पाउँछ या पाउँदैन भन्ने अर्को बहस पनि राजनैतिक क्षितिजमा मडराई रहेको अनुभूति भइरहेको छ। समाजवादीका अध्यक्ष र नेता बामदेव गौतम एमालेसहितको नेकपा ब्यूँताउने अभियानमा छन्। तर समाजवादी र एमालेका नेताहरू नै तत्काल यो सम्भव देख्दैनन्। जिल्लास्तरका नेताहरू नै एकताको विश्वसनीयता छैन भन्ने कुरामा ढृढ छन्। लोकतन्त्रमा ढलीय राजनीतिक विभिन्न अवयवहरूका कारण लोकतन्त्राई संस्थागत गर्न सकिन्दै भन्ने मूल्य र मान्यताको खिल्ली उठाएको आरोप खेपिरहेका नेपालका दलहरूले निर्वाचनका बेला चिन्ह फेर्ने भन्दा पनि आफ्नो पहिचान नग्नो गरी जनपक्षीय रूपमा अगाडि बढ्नु नै आजको आवश्यकता हो। यदि त्यसो भएन र खाली एकता र अनेकताका वाजा मात्रै बजाउँने हो भन्ने मुलुकको विकास र नागरिकका चाहानाहरू परिपूर्ति हुन सक्दैनन्। पार्टी अनि नेता मिलौं र नागरिक माथि राज गरौं भन्ने मान्यताको अन्यथका लागि लोकतन्त्र संस्थागत हुने परिपार्टीबाट अगाडि बढ्नुपर्छ। निर्वाचन जित्तका लागि मात्रै गठबन्धनका माध्यमबाट चिन्ह फेर्ने भन्दा पनि रास्ता कामले जनताको मनोभावनालाई आत्मसात गरेर अगाडि बढ्नु नै आजको आवश्यकता हो। निर्वाचनबाट कमजोर हैसियतमा पुगेका वाम पार्टीहरू एक ठाउँमा उभिएर शक्तिआर्जन गर्नुपर्ने बाध्यतामा छन्। तर, विचार र व्यवहारमा फराकिलो अन्तर देखिएका यी पार्टीबीचको एकता भन्ने सहज देखिएन।

f Opinion @ Social Network f

रिसको जवाफमा रिसे फर्काउनु पैदैन,
यहाँ कतिलाई मुस्कुराएर जित चोट त हात उज्याएर पनि दिन सकिन्न।
(सुमित्रा कंडेलको फेसबुक स्टाटस <https://www.facebook.com/sumitra.kandel>)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरू राखेछौं। यसका लागि हाप्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगान गर्न सक्नुहोस्छ।

नवजनेताना दैनिकको रूपमा तपाईंसामू हाईरहेको छ। यो प्रतिका अभ्यर्थी अन्तरीय अनि पठ्ठीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अंगूल्य सुधारवहरूको हातीलाई अत्यन्तै जरुरी छ। पाठकवृन्द तपाईंका सुधारवहरू दिई हातीलाई सहयोग गर्नुहुन तापी अनुरोध गर्दैन।

नवजनेताना दैनिक भगवतीटोल तानसेन, पाल्पा

केबलकार होइन, कृषि र उद्योगमा ध्यान देऊ प्रचण्ड सरकार

लक्ष्मण पन्त

९० को दशकपछि मुलुक विकासको उल्टो बाटोमा हिँडन थाल्यो। यस क्रममा शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्र तीव्र गतिले निजीकरणको सिकार बन्न पुगे। राज्यको स्वामित्वमा रहेका कपडा, जुता, सिमेन्ट, चिनी, धागो आदि उद्योग अत्यन्त सस्तो मूल्यमा निजी क्षेत्रमा पुगे। साफा यातायात, ट्रली बस आदि सबै सबै बाट भए।

कथित उदारीकरणको आर्कर्क नाराअन्तर्गत नेपाली कांगेरे सको सरकारका पालामा यी सबै कदम चालिएका थिए। बितैका तीन दशकमा निजीकरणको यो गति अझै तीव्र बन्न पुग्यो, जसले गर्दा आज मुलुकको कृषि र उद्योग ध्वस्त बन्न पुगेको छ। भान्साका लागि आवश्यक पर्ने दाल-चामल, तरकारी, फलफूलदेखि उद्योगका लागि चाहिने कच्चामाल र मेसिनका लागि मुलुक विदेशमाथि निर्भर छ। आर्थिक वर्ष २०७९/८० को पहिलो दश महिनामा मुलुकमा लगभग १३ खर्ब ३५ अर्ब बराबर मूल्यको आयात भएको छ भने यस अवधिमा निर्यात केवल एक खर्ब ३० अर्ब मात्र छ। प्रत्येक एक सय रुपैयाँको व्यापारमा हामीले लगभग ९० रुपैयाँ आयातमा खर्च गरेका छौं भने १० रुपैयाँ मात्रको निर्यात गरेका छौं। ९० को दशकदेखि प्रयोगमा ल्याइएको कथित विकासको यो मोडललाई नउलाईकै नेपालमा विकास हुन सक्दैन।

उत्पादन गर्ने जिम्मा सरकारको होइन, सरकारको काम त शान्ति सुरक्षा कायम गर्ने हो भन्ने हास्यापद तर्कको सहारामा कथित उदारवादीले निजीकरणलाई सही भन्ने गरेका छन्। कमिसनजीवी नेता र नोकरशाहहरूले जुता र कपडादेखि रासायनिक मलसम्म नेपालमा उत्पादन गर्नुभन्दा भारत-चीनबाट ल्याउँदा सस्तो पर्ने तर्क गरेर नै पाललाई परिनिर्भरताको दुख्करमा फसाइराङ्गे काम गरे का छन्। अहोरात्र समाजवादको जपना गर्ने वाम कित्ताका नेता, अर्थसाल्ली र बुद्धिजीवी यी सबै मामिलामा भौत छन्। जनशक्ति, पुँजी र कच्चामाल विदेश पठाउने यो उल्टो विकासे मोडेलका प्रवक्ताले केही वर्षितिका अगाडि सार्ने गरेको अर्को हास्यापद तर्क हो – भारतलाई विद्युत निर्यात गर्न सक्ने पाललाई उद्योगताका जपना गर्ने वाम कित्ताका नेता, अर्थसाल्ली र बुद्धिजीवी यी सबै मामिलामा भौत छन्। जनशक्ति, पुँजी र कच्चामाल विदेश पठाउने यो उल्टो विकासे मोडेलका प्रवक्ताले केही वर्षितिका अगाडि सार्ने गरेको अर्को हास्यापद तर्क हो – भारतलाई विद्युत निर्यात गर्न सक्ने पाललाई उद्योगताका जपना गर्ने वाम कित्ताका नेता, अर्थसाल्ली र बुद्धिजीवी यी सबै मामिलामा भौत छन्। यसका लागि चाहिने कामजोर आदिका कारण पर्यटनले फढ्को मार्ने सम्भावना छैन। कमसे कम केही दशकसम्म अवस्था यस्तै रहने देखिन्छ।

नेपालका सगरमाथा लगायत अग्ला हिमाल चढने आफ्नो जीवनभरिको धोको पूरा गर्न नेपाल आउने विदेशी पर्यटक ठिग्ने क्रम एउरपोर्टबाटे सुरु हुन्छ।

यहाँसम्म कि पर्वतारोहीलाई पखाला चल्ने औषधि मिसाएर पेय पदार्थ दिने र उनीहरू हिमालय चढाउँदै गर्दा बिरामी परेपछि हेलिकप्टरबाट रेस्क्यु गरी मोटो क्रमिसन हसुर्ने पर्यटन माफिया पनि हाम्रै मुलुकमा छन्। फोहोर र धुवाँले दुर्गन्धित बनेको राजधानी काठमाडौँको अवस्था दयनीय छ। अर्कोतिर, तराईको अस्त्य गर्न सहर र गाउँबस्तीत फैलिएको फोहोर आदिका कारण पर्यटनले फढ्को मार्ने सम्भावना छैन। कमसे कम केही दशकसम्म अवस्था यस्तै सक्दैन।

हवाई क्षेत्र अत्यन्तै असुरक्षित छ। उपेन्डे ल्यान्ड नेताहरूले निजी भन्ने गरेका छन्। कमिसनजीवी नेता र नोकरशाहहरूले जुता र कपडादेखि रासायनिक मलसम्म नेपालमा उत्पादन गर्नुभन्दा भारत-चीनबाट ल्याउँदा सस्तो पर्ने तर्क गरेर नै पाललाई परिनिर्भरताको दुख्करमा फसाइराङ्गे काम गरे का छन्। अहोरात्र समाजवादको जपना गर्ने वाम कित्ताका नेता, अर्थसाल्ली र बुद्धिजीवी यी सबै मामिलामा भौत छन्। जनशक्ति, पुँजी र कच्चामाल विदेश पठाउने यो उल्टो विकासे मोडेलका प्रवक्ताले केही वर्षितिका अगाडि बढ्नुपर्छ। नेपालमा पुगेको छ। गाउँबस्तीमा सामान पुऱ्याउने लरी फिर्ता हुँदा तिनीहरूमा भरेर पठाउनका लागि नेपालसँग कुनै उत्पादन छैन। कथित विकासलाई गाउँमा पुऱ्याउने अनि गाउँलाई सहर पसाल्ने यो विकासको उल्टो मोडेल हो।

हामो संविधानले समाजवादको परिकल्पना गरेको छ। प्रजातान्त्रिक समाजवादी अर्थात नेपालका विचार वार्ता र अर्थतन्त्रको निर्माण गर्न भन्ने गम्भीर प्रश्न यसबाट खडा भएको छ। देउवा वा ओली प्रधानमन्त्री भएका बेला केबलकारको सञ्चालन र उद्घाटनको कुरा हुन्यो भने त्यो त्यति चासोको विषय हुन्थेन। किनकि नेका वा एमाले नवउदारवादी अर्थतन्त्रका पृष्ठपोषक हुन्, जसको उद्देश्य व्यापारिक घरानालाई प्रोत्साहन दिनु हो। ०४६ सालपछि शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्रलाई राज्यको दायित्वाबाट ल्याउँदा अन्तर्निर्भर बनाउने अर्थात नेपालको सञ्चालनमन्त्री प्रधानमन्त्री भएको राज्यको दायित्वाबाट ल्याउँदा अन्तर्निर्भर बनाउने अर्थात नेपालको सञ्चालनमन्त्री भएको राज्यको दायित्वाबाट ल्याउँदा अन्तर्निर्भर बनाउने

स्वास्थ्यका लागि ओखर

मस्तिष्कजस्तो आकारको ओखरले मानसिक कार्यसम्पादन सुधार गर्न मद्दत गर्दछ । ओखर हाम्रो दैनिक आहारमा अविश्वसनीय रूपमा पौष्टिक आहार हो किनभने ओखरमा फाइबर, भिटामिन, कार्बोहाइड्रेट, प्रोटीन र फलामजस्ता प्रशस्त तत्व र गुणहरू रहेका हुन्छन् । सही तरिकाले खाँदा ओखरका व्यैसे स्वास्थ्य लाभहरू रहेको बताइन्छ । ओखरमा पाइने ओमेगा ३, ओमेगा ६ र अल्फा लिनोलेनिक एसिड स्वास्थ्यका लागि निकै उपयोगी मानिन्छ । ओखरमा भिटामिन 'बी', भिटामिन 'ई', म्यारनेसियम, जिंक, कपर, आइरन, क्याल्सियम अनि पर्याप्त एन्टीऑक्सिडेन्ट र प्राकृतिक मिनरल हुन्छ । एक मुठी ओखरमा चार ग्राम प्रोटीन, दुई ग्राम फाइबर र म्यारनेसियम ११० प्रतिशत डिबी हुन्छ ।

ओखर खाँदा मस्तिष्क चुस्त हुन्छ, स्मरणशक्ति तीक्ष्ण हुन्छ । पोषक तत्वले परिपूर्ण, प्रोटीनको राम्प्रो स्रोत हुने भएकाले ओखर वर्षभरि नै खान सकिन्छ । जर्नल अफ न्युट्रिसनमा प्रकाशित एउटा अध्ययनअनुसार एक दानो ओखरमा (९२०.३५ ग्राम) मा १४६ क्यालोरी हुन्छ । ओखर खानाले मुटु रोग, क्यान्सर लगायत अन्य रोगको जोखिम कम हुन्छ । ओखर सेवनले शरीरमा कोले स्ट्रोलको स्तरमा

तीव्र गतिले कमी हुन्छ । यसले रक्तनलीलाई झन् बढी लचिलो बनाउन सक्छ । अनि शरीरमा रक्तसञ्चार सहज हुन गई मुटुमा बढी दबाव पैदैन । ओखरले शरीरमा थर्मोजेनिक प्रभाव उत्पन्न गर्दै, जसले गर्दा मुटुको धमनीमा जेमेको बोसो घुलनशील अवस्थामा आएर विस्तारै-विस्तारै समाप्त हुन्छ । यसरी हाम्रो मुटुले शरीरमा रक्त सञ्चारका लागि बढी मिहिनेत गर्नुपर्दैन । ओखर खानाले अस्थमा, अर्थराइटिस, छालाका समस्याहरू, एक्जिमा र सोराइसिजस्ता रोगबाट जोगिन सकिन्छ । ओखर जुनसुकै

-रातोपाठी डटकम

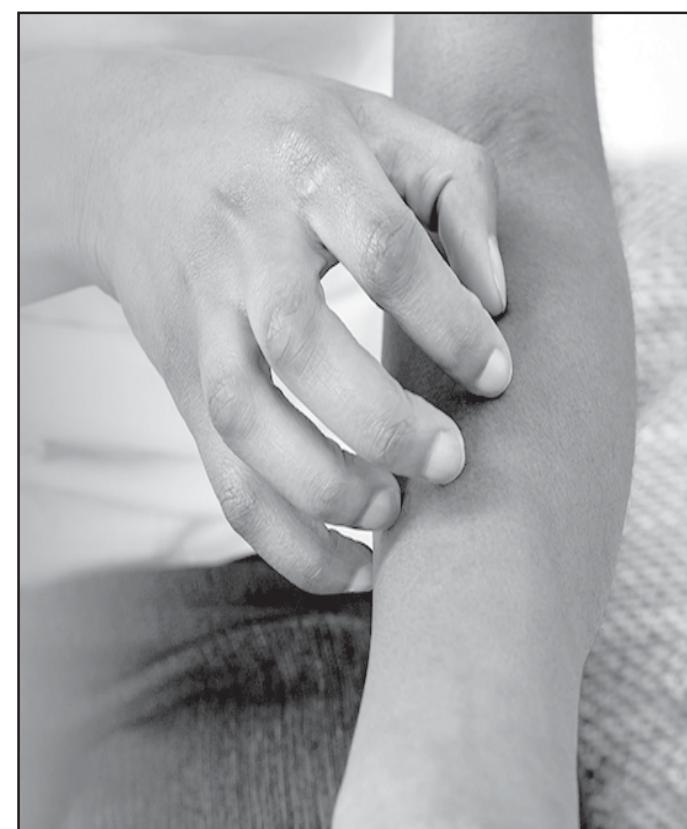
लुतो किन आउँछ ?

छाला चिलाउने एक प्रकारको रोग हो लुतो । सार्कोपटेस स्कार्बी नामक कीटाणुको संक्रमणले हुने लुतो सबै उमेर समूहका मानिसलाई हुन सक्ने सहवा रोग हो । लुतो सरसफाइमा उचित ध्यान नदिदा आउने गर्दै । समय-समयमा ननुहाउने, समूहमा गुम्सिएर बस्ने, लुतो लागेको व्यक्तिको सम्पर्कमा रहनेहरूलाई यो रोग लाग्ने सम्भावना बढी हुन्छ । बच्चालाई लुतो भएमा आमालाई पनि सर्वे ।

लुतोका लक्षण

लुतो आउनेबित्तिकै यसले लक्षण देखाउँदैन । तीन-चार हप्तापछि शरीरका विभिन्न अंगको छाला चिलाउने हुन्छ । जस्तै, औलाको काप, तल्लो पेट, नाइटोको वरिपरि, तिघामा धेरै चिलाउँछ । त्यस्तै पुरुषलाई अण्डकोष र महिलालाई स्तनमा चिलाउने, बच्चाहरूलाई अनुहार, हत्केला र खुट्टामा चिलाउने र ठूलूला फोकाको आउने गर्दै । बुद्धरुलाई ढाडमा मसिनो दाना मात्र पनि आउने गर्दै । मुख्यतया साँझपख अत्यधिक चिलाउने गर्दै । त्यस्तै शरीरको विभिन्न भागमा स-साना रात राता बिबिरा पानीका फोको फोको देखापर्दै ।

त्यस्तै नचिलाउने लुतो पनि हुन्छ । यो कुफ्टरोग, प्यारालाइसिस, एचआईपी एड्स, नसासम्बन्धी रोग भएका, हातखुटा भाँच्चिएर लामो समय बेडरेस्ट रहेका तथा रोगप्रतिरोधात्मक क्षमता कम भएका व्यक्तिलाई लाग्ने गर्दै । जसलाई कस्टेड लुतो भनिन्छ । यसमा लुतोमा जस्तै स-साना बिबिरा आउने हुन्छ तर नचिलाउने हुन्छ । चिलाए पनि एकदम कम चिलाउने हुन्छ । यसमा शरीरको हरेक अंगमा बाकलो बाकलो कल्ला आउने, हात तथा नडमा बाकलो जिरा परेको हुन्छ । यो छालारोग विशेषज्ञलाई जाँच गराएर मात्र थाहा पाउन सकिन्छ ।

लुतोका जटिलता

छालामा समस्या हुने, चिलाएर घाउ हुने, पाक्ने, दाग बस्ने हुन सक्छ । लामो समयसम्म लुतो रहिरहेमा मिगौलामा समेत समस्या आउन सक्छ । अण्डकोषमा ठूलूलो डल्लो बस्ने पनि जोखिम हुन्छ ।

निको हुन्छ कि हुँदैन ?

लुतो पूर्ण रूपमा निको हुने रोग हो । लुतो पूर्ण रूपमा निको हुन सामान्यतया करिब तीनदेखि चार हप्ता लाग्दै । पानीको फोका कम भए पनि चिलाउने समस्या भने अलि लामोसम्म हुन सक्छ ।

उपचार

लुतो पहिलो उपचार नै सरसफाई हो । लुतो लागिसकेपछि सरसफाइमा अत्यन्त ध्यान दिनुपर्दै । जसले गर्दा लुतो अखला अर्थात नडमा बाकलो कल्ला आउने, हात तथा नडमा बाकलो कल्ला आउने, बिबिरा आउने, बाकलो जिरा परेको हुन्छ । यो छालारोग विशेषज्ञलाई जाँच गराएर मात्र थाहा

पाउन सकिने उनको

राम्पोसँग नुहाउने र लगाएर लुगा सबै धोएर मात्र लगाउने गर्नुपर्दै । छालारोग विशेषज्ञको सल्लाह अनुरूप औषधिको प्रयोग गर्नुपर्दै । अत्यधिक चिलाएमा नचिलाउने औषधिको सेवन गर्न सकिन्छ । त्यस्तै घरमा एक जना सदस्यलाई लुतो लागेको छ भने घरका सबै सदस्यले उपचार गर्नुपर्ने हुन्छ । नभए यो रोग सर्वे सम्भावना बढी हुन्छ ।

लुतो लाग्ने नदिन के गर्ने ?

सरसफाइमा ध्यान दिने, लुतो लागेको व्यक्तिको सही उपचार गर्ने, लुतो लागेको व्यक्तिसँग टाढा रहने, लुतो लागेको व्यक्तिको लुगा नलगाउने, सँगै एउटै पलडमा नसुन्ने, यदि प्रत्यक्ष सम्पर्क भएमा लुगा फेरिहाल्ने र अन्य सामान राम्पोसँग धोएर मात्र प्रयोग गर्नुपर्दै । यदि घरको सदस्यलाई लुतो भएमा परिवारका सबै सदस्यले उपचार गर्नुपर्दै । लगाउने औषधि राति सुन्ने बेलामा लगाएर सुन्ने र भोलि बिहान

-अनलाइन खबर डटकम

समय अगावै जन्मिएको बच्चामा हुन सक्छ 'आरओपी' रोग

समय अगामै जन्मिने बच्चाको आँखामा अन्धोपना ल्याउन सक्ने 'रेटिनोपेथी अफ प्रिमेचुरिटी' (आरओपी) रोगका विरामी बढन थालेका छन् । पाटन अस्पतालमा समय अधि प्रसूति भइ जन्मिएका दैनिक सरदर १० बच्चामा आरओपी रोगको स्किनिड गरिए आएको आँखा रोग विशेषज्ञ डाक्टर पवन महतले बताए । स्किनिड गरिएकामध्ये १० प्रतिशतमा आँखामा अन्धोपना ल्याउने आरओपी रोग पुष्टि हुने गरेको डा.महतले जानकारी दिए । प्रविधिको विकास भएसँगै समय अगावै अर्थात् ३४ हप्ताभन्दा अधि जन्मने र कम तौल हुने दर बढेकाले आरओपी रोगका विरामी बढेको उनको अनुमान छ ।

समय अगावै जन्मिएका बच्चालाई एनआईसीयू नर्सरीमा राख्नुपर्ने हुन्छ । डा. महत भन्दून, 'पछिलो समय नयाँ प्रविधिको विकासका कारण कम समयमै जन्मिएका बच्चालाई पनि बचाउन त सकिन्छ तर त्यस्ता कतिपय बच्चाको आँखामा अन्धोपना ल्याउने आरओपी रोग देखाएर गरेको छ ।'

आरओपी रोगबारे बुझाउने समस्या

स्किनिडका क्रममा बच्चामा अन्धोपन हुने आरओपी रोग पुष्टि भएको छ भन्दा हत्तपत्त अभिभावकले विश्वास नै नगर्ने डा. महत बताउँछन् । उनका अनुसार बच्चाको आँखाको पर्दा राम्पोसँग बनेको हुँदैन । आँखाको पर्दा सम्पूर्ण रूपमा नबनेको अवस्थामा लगातर अक्सिजन दिएर एकासी बन्द गरेपछि आँखामा नयाँ नसा पलाउन सुरु हुन्छ । उनले भने, 'नयाँ नसा अक्सिजन नै नगर्नु हुँदैन ।' अक्सिजन दिन छाडेपछि नयाँ नकारात्मक नसा पलाएर बच्चाको आँखाको पर्दा फाट्ने गर्दै ।

अभिभावकले विश्वास नै नगर्ने ?

डा.महतका अनुसार एनआईसीयूमा बच्चा हुँदै आँखाको स्किनिड गर्नुपर्दै । आरओपी रोग देखिएकामध्ये व्यैरैको पहिलो चरणमै स्किनिड गर्दा थाहा हुने भएकाले त्यतिबेला सुइ र रेजरमार्फत उपचार गर्दा निको हुने गरेको उनले सुनाए ।

आरओपीबाट जोगिन के गर्ने ?

डा.महतका अनुसार एनआईसीयूमा बच्चा हुँदै आँखाको स्किनिड गर्नुपर्दै । आरओपी रोग देखिएकामध्ये व्यैरैको पहिलो चरणमै स्किनिड गर्दा थाहा हुने भएकाले त्यतिबेला सुइ र रेजरमार्फत उपचार गर्दा निको हुने गरेको उनले सुनाए ।

पाटन अस्पतालमा

एनआईसीयूमा आँखाको परीक्षण गरिने भएकाले सुखावाती चरणमै रोग पहिचान दिन देखिएर एकासी बन्द गर्दा हुने भएकाले त्यतिबेला सुइ र रेजरमार्फत उपचार गर्दा निको हुने गरेको उनले सुनाए ।

पाटन अस्पतालमा जाँच गर्नुपर्दै

पाटन अस्पतालमा जाँच गर्नुपर्दै । यो अन्धोपन योजना, कार्यक्रम सम्पन्न भएपछि भूकानीका लागि निवेदन दिना निम्नानुसारका कागजपत्रहरू संलग्न गर्नुहुन सम्बन्धित सबैको जानकारीका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

फरफारक गर्दा चाहिने आवश्यक कागजातहरू :-

१) सम्झौता फारम :

- समिति गठन अन्य कागजात

- स्पाद थपको पत्र

